

Székelyföldi tudósaink – A Bolyaiak nyomában

Minden évben a hetedik osztályosok lehetőséget kapnak arra, hogy a Határtalanul Program keretein belül meglátogassanak egy Magyarországgal határos országot. Az idei tanévben Romániába, Erdélybe látogattunk el 45 fővel. Az alábbiakban egy utazási naplót olvashatunk az ott átélt eseményekről, látnivalókról:

2023.03.21-én hajnalban elindultunk busszal Erdélybe. A több órán át tartó út során a határon átvágva Nagyváradra értünk, ahol felvettük az idegenvezetőnket, János bácsit. Itt megnéztük a Püspöki Palotát, melynek legendájáról hallhattunk, miszerint 360 ablaka van, de a valóságban csak 210. Az 1700-as években épült, amikor Szent Lászlónak egy angyal lehozta a palota tervrajzát. Ezt követően a nagyváradi várhoz sétáltunk, amit kívülről-belülről végig jártunk. Következő utunk Erdély kapujához, a Királyhágóhoz vezetett, ahol nagyon szép volt a kilátás. Itt tartottuk az első pihenőnket.

A következő város Kolozsvár volt, ahol megnéztük a Szent Mihály templomot - itt elidőztünk a heves eső miatt -, Mátyás király szobrát, és szülőhelyét, amely mára egy egyetemnek ad otthont. Kolozsváron belül még a Házsongárdi temetőt vettük utunkba, ahol több híres magyar sírhelyét látogattuk meg.

A hosszú nap után közösen vacsoráztunk Magyarfenesen, és itt szembesültünk azzal, hogy minden este feladataink lesznek az utazás során. Minden nap leírtuk az aznapi látnivalókat és hogy merre, miket láttunk és hallottunk. Ez fontos volt, mert az első esti kérdésekre nem igazán tudtunk válaszolni. A többi napon már jegyzeteltünk, minden hallott és látott információt feljegyeztünk. A vacsora után mindenki ment a saját szállására, majd a reggelinél egyesült újra a csapat.

Másnap elsőnek a Tordai-hasadékhoz indultunk. Az idegenvezető elmesélte a legendáját. Szent Lászlót és seregét üldözték a kunok, és a menekülés során Istenhez imádkozott, majd lovának lába olyan erővel csapódott a sziklába, hogy meghasadt. Itt egy kemény túra állt előttünk, de mindenki sikeresen végigért.

A következő helyszínünk Marosvásárhely volt, ahol megnéztük a Bolyai Könyvtárat, amely az első Tudományos Közkönyvtár volt, ami 1802 óta működik. Itt sok érdekességet hallottunk Bolyai Farkasról és Jánosról, illetve a könyvtárról. Több mint 40.000 könyv található a könyvtárban kiállítva, de több mint 240.000 példányuk van. A legrégebbi könyv pedig 700 éves. Innen a temetőbe mentünk, ahol megkoszorúztuk apa és fia szobrát. Egy kis séta után a város fő utcájára érve kaptunk egy kis szabad foglalkozásra időt és lehetett shoppingolni. Innen már csak Balavárasra mentünk, ahol két éjszakát voltunk elszállásolva.

A harmadik napon reggel indultunk Szovátára, egy gyermekotthonba, ahol megnézhattuk, hogyan élnek ott a gyerekek. Rengeteg ajándékot vittünk nekik, de nem csak édességet és játékokat, hanem tisztálkodási szereket, füzeteket, írószereket. Erre van leginkább szükségük. A gyermekotthon vezetőjétől kérdezhettünk a bemutató során, ahol megtudhattuk, hogy itt jelenleg 50 gyerek él.

A következő úticél a Medve-tó volt, amelyet körbesétáltunk. Innen a parajdi sóbarlangba mentünk, ami csoda szép volt. Ez egy ma is élő bánya, Erdély legnagyobb

sóraktára. A barlangon belül rengeteg látnivaló volt, még egy beltéri játszótér és kötélpálya is. A barlangban való tartózkodást ajánlják a légúti megbetegedések kezelésére a sós levegő miatt. A felszínre felérve kürtöskalácsoztunk, majd elindultunk az utolsó városunkba.

Korondra érve ellátogattunk egy taplász műhelybe, ami nagyon érdekes volt. Megmutatták, hogyan késztenek ruhadarabokat és szuveníreket a gombákból, és hogy milyen jótékony hatásuk van. Innen egy sófeldolgozóhoz mentünk, ahol a bácsi megmutatta, hogyan csiszolja a sót, mindenki kapott egy só nyalókát is. Itt lehetett még mindenfélét vásárolni, amiket a feldolgozott sóból csináltak. Hazaérve már mindenki nagyon fáradt volt a hosszú nap után.

Az utolsó nap ellátogattunk Bolyára, a Bolyaiakról elnevezett faluba. Itt megnéztük a helyi templomot és egy emlékházat. Megkoszorúztuk Bolyai Farkas és János mellszobrát is. Sajnos innen már csak hazafelé vezetett az út, amely elég hosszú volt. Este érkeztünk vissza Dunavarsányba.

Köszönjük a lehetőséget, nagyon jól éreztük magunkat az utazás során!

Fraskó Fanni Izabella, Kóka Patrícia, Tarics Réka

